

Yazar: Ramazan YILMAZ

Ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanmak

Ayetleri bilinçli kullanmanın ilk basamağı kişinin, söyleyip yazdığı ayetleri her halükârda öncelikle kendi nefsinde yapması, daha sonra başkalarına anlatmasıdır. Risale-i İnderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları kendileri kabul edip yapmadan insanlara Tevhid dersi vermeye kalkışmamışlardır.

Günümüzde başkalarına Tevhid dersi veren bazı kişiler, söyledikleri Tevhidi esasların kendilerinden ne istediğini düşünmeden slogandan türeyen gitmeyen ifadelerle Tevhidi esaslarla ilgili ayetleri kullanmaktadırlar. Kur'an bunları böyle tarif etmektedir.

“Ve Kur'an'ın, insanlara okumanı emreden ayetleri; kalıcı olması için indirildiği indirildi. De ki: “Ona iman edin yahut iman etmeyin; bilesiz, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman emreleri uzerine secdeye kapanırlar.” Ve derler ki: “Rabbimiz yâcedir, gerçekten Rabbimizin vaadi gerçekte oldu.” Ve ağlayarak emreleri uzerine kapanırlar ve onların derin saygısının artırır.” (Ysra, 106-109)

“Ÿpte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebilerden, Adem ve Nuh ile beraber (gemide) tapdıkları soyundan, Ybrahim ve Ysrail (Yakup) soyundan, hidayet verdiğimiz ve sektiğimiz kimselerdendir. Onlara, Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı. Nihayet ardından onlardan sonra yerlerine gelenler, salatı zayi ettiler, behvetlerine tabi oldular; bu yüzden onlar, yakında azgınlıklarının karpığı alacaklardır. (Meryem, 58-59)

Bu buyruklar geređi ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanma konusunda

Rab'lerine gerccedil;ekten iman edenler oldukccedil;a duyarly ve hassas olmalydrlar. Yuuml;ce Allah (cc) bu konuda iman edenleri birccedil;ok ayette, olur olmaz pekilde ayetleri kullanmamalary konusunda uyarmaktadyr.

Vahyi esaslary, hayatyn merkezine almayanlaryn, vahiyle insanlara ouml;đouml;t vermesinin ne denli ikiyuzluluk olduunu bildiren yuuml;ce Allah (cc), aksine hareketin Kendi yannda buyuk bir gazap ve nefret olduunu bildirmektedir.

“Ey iman edenler, niçin yapmayacađyz peyi souml;yorsunuz; yapmayacađyz peyi souml;ylemek, elbette Allah katında buyuk bir nefrettir!” (Saf, 2-3)

Baþkalarýna Tevhid dersleri verip yabadyklary hayatý, evrelerinde cereyan eden olay ve olgularý, Tevhidi ilkeler dođrultusunda deđerlendirmeyenler, ancak kendilerini aldatýyorlar da farkýnda deđiller. Bu ayetlerle yapýlan uyarýnyn hemen akabindeki ayette Minsinlerin kenetlemelerinden, Allah yolunda mcadele etmelerinden, savapmalarýndan souml;z edilmektedir.

Oturduklary yerden gizlenmiþ bir halde Kur'an'daki ayetlerin, nerede nasýl kullanýldýđýn bilmeden, karpý olduklary kipilere adeta bir silah gibi kullananlar, elbette Saf suresi 2 ve 3. ayetlerin kapsamýna girmektedirler.

Ayetler, -týpký rasuller gibi- bildirilen þartlar hasýl olduðunda uygulanýr

Ayetlerin tmmi, belli þartlary içerisinde barýndýrmaktadyr, bu þartlar hasýl olduðunda ayetler dođal olarak kullanýlýr. Örneđin had cezalarýnyn uygulanmasý, savap hukuku ve benzeri konulardaki ayetler, ancak Ýslam Devleti'nin uygulayacađý hukukmlerdir.

Þartlary hasýl olmadan ayetleri baþkalarýna souml;yleyip onu bir tehdit aracy olarak kullanmak, kiþiye Rab'i indinde buyuk bir sorumluluk ykler. Ýslam Devleti'nin, devlet olarak uygulayacađý hukukmler içerikli bazý ayetleri alýp sokak serserileri edasýyla sađa sola tehditkçr bir tavýrta yazanlar,

Rab’lerine hesaplarýný veremeyeceklerdir.
Günümüzde bazý kipilerce kullanýlan ayetlerden
birkaçine.

 “Püphesiz Allah ve
Rasul’yle savap ve yeryüzünde fesat
çykarmaya çalypan kimselerin cezasý,
ölmeleri yahut asýlmaları yahut ellerinin ve
ayaklarýnýn çaprazlama kesilmesi yahut o yerden
sürülmeleridir. Bu, onlar içinde bir
apađýlama ve ahirette onlar içinde büyük bir azap
vardýr.” (Maide, 33)

 Bu ve benzeri
ayetleri öne çykararak kullananlar, asýl itibarıyla ayetleri
kullanarak kendi hevalarýný tatmin etmeye çalýpmaktadırlar.
Bunlar, Ýslâm Devleti’nin tasarrufunda olan harp esirleri
konusunda kipilerin ileri geri konuþmaktadırlar. Bunlara bir örnekte
verilirse, cariye ve kölelik konusu, geçmiş toplumlarda bir
harp kuralı idi, Ýslâm, bu adeti kaldýrmýþ ilahi bir nizam olarak
tüm toplumlara örnekte olmuþtur.

 Maide, 33 ve
benzeri ayetler birkaçine; yünlü
düþünümlünde zaten konunun
baþlıca; bir tespit olamayacađýný ortaya koymaktadırlar. Bu tüm
ayetleri kendilerine kalkan yapıp bunlarla sađa sola saldýranlar,
öncelikle ayetlerin içeriklerini düþünümleridirler.
örnekte Maide, 33. ayeti.

 - Ayette
belirtilen Allah ve Rasul’'ne karþý bu savap fiili mi, süylem
mi, fikri mi?

 -
Yeryüzünde kurulu düzendeki kasýt, herhangi bir
devlet düzeni mi, Ýslâm bir devlet düzeni mi -ki ayette
kastedilen Ýslâm bir devlet düzenidir- o hâide bu
ayetin Ýslâm devlet düzeni kurulmadan kullanýlması kiþiyi
nasýl bir sorumluluk altına soktuđu düþünümleridir.

 - Ýslâm
Devlet olmadan kipilerle ilgili ceza nasýl uygulanacaktır ki, baþka
ayetlerde cezalarýn infazýnýn insanlarýn pahit olacakları açık bir
yerde yapýlması emrediliyor.

 - Kipinin,

gönlünde yeri, acıklı bir azabı tatmak üzere ancak cehennemdir.

“Bugün ayrılın ey gâhî! Ey âdemoğulları, size ahit vermedim mi peytana itaat etmeyin diye; boş pheziz o, sizin için apaçık bir dâmandır.” (Yasin, 59-60)

Ayetler, tıpkı ilâhî gibidirler

Ayetler, tıpkı ilâhî gibidir; ilâhî lar yanlı kullanıldığında insanlara nasıl ki bir fayda sağlıyor ve tam aksine daha kötü; fiziksel ve ruhsal hastalıklara neden oluyorsa, aynı şekilde ayetler de yanlı kullanıldığında insanı, Rabbinin kâfî sorumluluk altına sokmakta, onun için ve için girmesine neden olmaktadır.

Hangi niyetle olursa olsun, ayetlerin arka planı ve vermek istediği mesajı anlamadan herhangi bir konu ya da durum için kullanmak bilinçsiz ya da bilinçsiz; siz yüce Allah'ın yüce Allah'ın iftira atmaktır. Çünkü; yüce Allah'ın o ayet ya da ayetlerle öyle murat ettiğini iddia etmektir ki bu, boş bir sorumluluktur.

“Allah'a yalan uyduran kimseden daha zalim kimdir! Yâni onlar, Rabbinin arz edilirden, pahitler derler ki: “Yâni bunlar, Rabbinin kâfî yalan söyleyen kimselerdir.” Yâni bilin ki Allah'ın laneti zalimlerin için; zinedir.” (Hud, 18)

Ayetlerin, asıl anlamlarından farklı olarak kullanılması ve peytana tabi olunmasına bir örnek, kâfîlerin yüce Allah'ın rahmet sahibi olupunu bildiren ayetleri yanlı kullanılmaktadır. Yüce Allah (cc), kullarına kâfî elbette rahmet sahibi ve onlara merhamet edicidir. O, hangi konu ve durumda kullarına merhamet edeceğini boş açık bir şekilde bildirmiptir.

Yüce Allah'ın rahmet sıfatını, O'nun bildirdiği amacın dışında hevalarına göre kullananlar, O'nun rahmetine değil gazabına uğrayacaklar, cennet mükkâfâtına değil cehennem azabına gideceklerdir.

